

Պարույր Սևակ

Պատահաբար են պատահում կյանքում

Մի՛շտ էլ սիրածին պատահաբար են պատահում կյանքում

Ու հրաժեշտ են տալիս սիրածին անհրաժեշտաբա՛ր...

Թե կուգես՝ լռի՛ր:

Թե կուգես՝ ոռնա՛,

Թե կուգես՝ ծամիր սեփական լեզուդ,

Թե կուգես՝ խցիր բերանդդ բարձով,

Թե կուգես՝ ոտքով հարվածիր բարձին.

Հավատացյալ ես՝ հայհոյիր աստծուն,

Հավատացյալ չես՝ աստծուն հավատա.

Թե կուգես՝ ուզիր է՛լ շուգե՛լ - իզո՛ւր,

Թե կուգես՝ ուզիր է՛լ չապրե՛լ - իզո՛ւր...

Ու, եթե կուգես, ապրելն այս է հենց,

Եվ սերն իսկական հենց այս է որ կա.

-Պատահաբար են պատահում կյանքում,

Անհրաժեշտաբար հրաժեշտ տալիս...

26.I.1962թ.

Երևան